

Sygn. akt II K 169/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Piotr Gosiewski

w obecności **Prokuratora** Józefa Iwańskiego

po rozpoznaniu dnia 05.11.2018 roku na rozprawie

sprawy:

I. W.,

córki Z. i B. z d. S.,

urodz. (...) w G.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 08.03.2018 roku w sprawie sygn. akt **II K (...)** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; zwolniono ją od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, którymi obciążano Skarb Państwa.

Orzeczona w sprawie kara pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od dnia 17.04.2018 roku, godz. 9:00 do dnia 13.12.2018 roku, godz. 9:00.

2. Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 16.05.2018 roku w sprawie sygn. akt **II K (...)** za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazano ją, zaś na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; zwolniono ją od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, którymi obciążano Skarb Państwa.

Orzeczona w sprawie kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od dnia 13.12.2018 roku, godz. 9:00 do dnia 11.06.2019 roku, godz. 9:00.

I. Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396), art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk łączy skazanej I. W. kary pozbawienia wolności orzeczone jej wyrokami Sądu Rejonowego w Grajewie w sprawach sygn. akt **II K (...)** i **II K (...)** w zakresie orzeczonych jej kar pozbawienia wolności i orzeka skazanej I. W. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. W. tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu kwotę 120,- (stu dwudziestu) złotych oraz kwotę podatku VAT w wysokości 27,60 (dwudziestu siedmiu 60/100) złotych.

III. Kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 169/18

(...)

Dyrektor Aresztu Śledczego w B. zwrócił się do tut. Sądu o sprawdzenie, czy nie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec I. W..

W kolejnym wniosku, I. W. także wniosła o wydanie wobec niej wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone jej w sprawach tut. Sądu II K (...) i II K (...).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Grajewie wydanym w sprawie II K (...) połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy tut. Sadu o sygn. akt II K (...) i II K (...), obydwie dotyczące I. W., o wydanie wyroku łącznego.

Sąd ustalił, co następuje:

Jak wynika z kart karnych (k. 10-11, 61-63), opinii o skazanej (k. 52-58), odpisów orzeczeń (k. 7, 8, 37-39), a także akt spraw tut. Sądu o sygn. II K (...) k. 150, 165, sygn. akt II K (...) k. 122, 143, wobec I. W. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 06.08.2015 roku wydanym w sprawie **II K (...)** połączono kary pozbawienia wolności orzeczone skazanej wyrokami wydanymi w sprawach Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt II K (...), II K (...) i Sądu Rejonowego w Łomży IX Zamiejscowego Wydziału Karnego w G. w sprawie IX K (...) i wymierzono jej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Zarazem tym samym wyrokiem umorzono postępowanie w przedmiocie połączenia skazanej kar wynikających z wydanych w sprawach I. W. wyroków Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt II K (...), Sądu Rejonowego w Białymstoku sygn. akt XV K (...), Sądu Rejonowego w Łomży IX Zamiejscowego Wydziału Karnego w G. sygn. akt IX K (...) i sygn. akt IX K (...). Orzeczono zarazem, że wyrok łączny wydany wobec skazanej w sprawie tut. Sądu II K (...) traci moc. Powyższy wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 29.02.2016 roku w sprawie II Ka (...) w ten sposób, że uchylono rozstrzygnięcie ustalające, że traci moc wyrok łączny wydany wobec I. W. w sprawie Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt II K (...). Ustalono, iż kary pozbawienia wolności orzeczone skazanej w sprawach Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt II K (...) i II K (...) zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grajewie w sprawie II K (...) oraz na poczet orzeczonej skazanej kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności określonej wyrokiem łącznym wydanym w sprawie II K (...) zaliczono okres odbytej przez nią kary pozbawienia wolności określonej wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Grajewie w sprawie II K (...) oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sadu Rejonowego w Łomży IX Zamiejscowego Wydziału Karnego w G. w sprawie IX K (...) i uznano karę łączną za wykonaną w całości.

Po wydaniu wyroku łącznego wydanego w sprawie Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. II K (...) I. W. skazano ponownie wyrokami:

3. Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 08.03.2018 roku w sprawie sygn. akt **II K (...)** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; zwolniono ją od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, którymi obciążano Skarb Państwa.

Orzeczona wobec skazanej w tej sprawie kara pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od dnia 17.042018 roku godz. 9:00 do dnia 13.12.2018 roku godz. 9:00.

4. Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 16.05.2018 roku w sprawie **II K (...)** za czyn z art. 286 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazano ją, zaś na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; zwolniono ją od opłaty sądowej i pozostałych kosztów sądowych w sprawie którymi obciążano Skarb Państwa. **Orzeczona wobec skazanej w tej sprawie kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od dnia od dnia 13.12.2018 roku godz. 9:00 do dnia 11.06.2019 roku godz. 9:00.**

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 568 a kpk, sąd orzeka karę łączną:

- 1) w wyroku skazującym - w odniesieniu do kar wymierzonych za przypisane oskarżonemu tym wyrokiem przestępstwa,
- 2) w wyroku łącznym - w pozostałych wypadkach.

Wobec faktu, że po dniu 01.07.2015 roku w stosunku do I. W. uprawomocniły się dwa wyroki skazujące wydane w sprawach Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt II K (...) i II K (...) oraz wyrok łączny wydany w sprawie II K (...), w niniejszej sprawie zaszła okoliczność, o jakiej mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396). Przepis ten stanowi, że przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art.1, czyli Kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (czyli w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.07.2015 roku), nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Oznacza to, że do kar orzeczonych skazanej w wydanych wobec niej w wyżej wskazanych wyrokach oraz do badania możliwości połączenia tych kar należy stosować przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym po dniu 01.07.2015 roku.

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 i 2 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wobec I. W. zaszły przesłanki do orzeczenia kary łącznej i połączenia jej wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Grajewie w sprawie II K (...) i II K (...). Nie ma zaś możliwości połączenia z karami wynikającymi w ww. wyroków kary pozbawienia wolności orzeczonej skazanej wyrokiem łącznym wydanym w sprawie Sądu Rejonowego w Grajewie sygn. akt II K (...), gdyż kara łączna rzezona wyrokiem łącznym została wykonana w całości (patrz: pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Łomży wydanego w sprawie II Ka (...)).

Jak już wskazano, wobec I. W. zaszły przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności i połączenia kar orzeczonych jej wyrokami Sądu Rejonowego w Grajewie w sprawach II K (...) i II K (...). We wszystkich ww. wyrokach wymierzono skazanej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. Kary wynikające z powyższych wyroków są karami podlegającymi wykonaniu w okresie od dnia 17.04.2018 roku godz. 9:00 do dnia 13.12.2018 roku godz. 9:00 oraz od dnia 13.12.2018 roku godz. 9:00 do dnia 11.06.2019 roku godz. 9:00.

Granice wymiaru kary łącznej określa art. 86 § 1 kk, który stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że granica wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej I. W. w wyroku łącznym wynosić może od najwyższej z wymierzonych kar pozbawienia wolności, w tym wypadku kary 8 miesięcy pozbawienia wolności do sumy wymierzonych kar pozbawienia wolności, czyli 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 85 a kk stanowiącego, że orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oznacza to, że wydając wyrok łączny sąd nie analizuje okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W doktrynie podnosi się, że kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie

działalności przestępczej sprawcy (tak P. Kardas, [w:] A. Zoll (red.), Kodeks karny, s. 926), tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również nieopłacalności przestępczej działalności.

Jak już wskazano, sąd wymierzając karę łączną, jest zobowiązany wziąć pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a więc takiego oddziaływania na sprawcę, aby ten nie naruszał w przyszłości porządku prawnego. Jednocześnie reakcja karna skupiając się na sprawcy, musi być efektywna, tj. niedopuszczalne jest orzekanie kar, które będą przez sprawcę trywializowane, wkalkulowane w "koszty" przestępstwa. Dyrektywa prewencji indywidualnej ma zatem dwa podstawowe cele, tj. zapobiegać popełnianiu przestępstw oraz wychować sprawcę. Pierwszy z nich może być osiągnięty przez indywidualne odstraszenie oraz uniemożliwienie popełniania przestępstw, drugi przez resocjalizację. W przypadku orzekania kary łącznej, pozytywny aspekt dyrektywy prewencji generalnej będzie natomiast realizowany przez utwierdzenie w świadomości społecznej przekonania o egzekwowaniu prawa oraz akceptacji orzeczonej kary jako sprawiedliwej, stanowiącej podsumowanie przestępczej działalności skazanego.

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że Sąd zauważa, że zachowanie skazanej w warunkach izolacji jest poprawne, ale opinia o niej nie wskazuje na to, że w jej zachowaniu zachodzą pozytywne zmiany (k. 52-58).

Jak wynika bowiem z opinii z Zakładu Karnego w G., zachowanie I. W. w jednostce penitencjarnej zostało ocenione jako właściwe. Skazana od początku pobytu w jednostce nie była ani nagradzana ani nie była karana dyscyplinarnie. Osadzona przyznaje się do popełnionych przestępstw, jest deklaratywnie krytyczna wobec popełnionych przestępstw. Wobec przełożonych prezentuje wymagane postawy regulaminowe. Nie wchodzi w konflikty z współosadzonymi. I. W. jest uzależniona od alkoholu, w jednostce penitencjarnej w 2015 roku ukończyła terapię od alkoholu. Skazana w warunkach izolacji nie uczestniczyła w programach resocjalizacyjnych. Nie jest uczestnikiem podkultury więziennej. Skazana jest skupiona na swoich sprawach, nie przejawia szczególnych zainteresowań. Po zakończeniu odbywania kary zamierza powrócić do miejsca swojego zamieszkania, do G.. Prognoza penitencjarna wobec niej jest umiarkowana.

Pomimo opinii o skazanej z zakładu karnego, zdaniem Sądu, nie było podstaw do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym z zastosowaniem zasady absorpcji. Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd nie mógł nie zauważyć, że I. W. jest sprawczynią, która jest karana 9-krotnie, przy czym była skazywana za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Podkreślić przy tym należy, że początkowo skazanej dawano szansę i w 5 wypadkach za popełnione przestępstwa orzekano jej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. W czterech sprawach doszło do zarządzenia wykonania kar pozbawienia wolności, tylko w jednym wypadku nie doszło do zarządzenia wykonania kary (sprawa Sądu Rejonowego w Grajewie II K (...)).

W ocenie Sądu, właśnie z powyższego powodu skazana nie daje gwarancji, że po opuszczeniu zakładu karnego nie popełni ponownie przestępstwa. Opinia o niej z zakładu karnego wskazuje na to, że I. W. jest dobrze dostosowana do warunków odbywania kary, nie wskazuje na to, że wykonanie kary spowoduje zmianę w jej zachowaniu w przyszłości. Orzeczenie kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji kłóciłoby się ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stanowiłoby to nieuprawnione promowanie skazanej, w stosunku na przykład do osób, które dopuściły się jedynie dwóch przestępstw.

Ważąc zatem powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą odpowiednią z punktu zasad wyrażonych w przepisie art. 85a kodeksu karnego i spełni cele zarówno prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

Na podstawie § 17 ust. 5, § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U

z 2016 roku, poz.1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. W. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu kwotę 120,- złotych oraz kwotę podatku VAT w wysokości 27,60 złotych.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazaną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uwzględniając fakt przebywania wymienionej w zakładzie karnym i brak odpłatnego zatrudnienia w warunkach izolacji penitencjarnej.

.